

Talan väckt den 13 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-255/08)

(2008/C 223/40)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Van Beek och J.-B. Laignelot)

Svarande: Konungariket Nederländerna

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.2 och 4.3 jämförd med bilaga II och III i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt direktiv 97/11/EG ⁽²⁾ och direktiv 2003/35/EG ⁽³⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Enligt artikel 249 tredje stycket EG är ett direktiv bindande med avseende på det resultat som ska uppnås för varje medlemsstat till vilken det är riktat, men överlåter till de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet.
2. Medlemsstaterna ska därför inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktivet i nationell rätt och omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser.
3. I det aktuella målet löpte fristen för att anta nödvändiga bestämmelser och att omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser ut den 14 mars 1999 enligt artikel 3.1 i direktiv 97/11. Nederländerna har inte följt denna bestämmelse.
4. Enligt kommissionen har inte Nederländerna vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att artikel 4.2 och 4.3 jämförd med bilaga II och III, i lydelse enligt direktiv 97/11 och direktiv 2003/35 införlivas på ett korrekt sätt,

eftersom Nederländerna inte har tillämpat samtliga kriterier i bilaga III i direktivet på alla projekt i bilaga II i direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226.

⁽²⁾ EGT L 73, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 156, s. 17.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 18 juni 2008 – Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. och Ladbrokes International Ltd. mot Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Mål C-258/08)

(2008/C 223/41)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. och Ladbrokes International Ltd.

Motpart: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Tolkningsfrågor

1. Uppfyller en nationell politik på hasardspelsområdet – vars syfte är att kanalisera spelbehovet och som faktiskt bidrar till att de målsättningar som åsyftas med den nationella lagstiftningen, det vill säga att motverka ludomani och att förebygga bedrägeri uppnås, eftersom det tillåtna utbudet av hasardspel är (mycket) mindre till följd av denna politik än det hade varit utan den – även villkoret enligt praxis från Europeiska gemenskapernas domstol, framför allt i dom av den 6 november 2003 i mål C-243/01, Gambelli, REG 2003, s. I-13031, att inskränkningarna på ett sammanhängande och systematiskt sätt [**Orig. s. 12**] ska bidra till att inskränka vadhållningsverksamheten, även om tillståndsinnehavaren/tillståndsinnehavarna tillåts att göra sitt/sina utbud av hasardspel attraktiva genom att introducera nya spel och genom att rikta den breda allmänhetens uppmärksamhet på sitt/sina utbud medelst reklam och således avhålla (potentiella) spelare från att delta i förbudna hasardspel (jämför dom av den 6 mars 2007 i förenade målen C-338/04, C-359/04 och C-360/04, Placaniva, REG 2007, s. I-1891, punkt 55)?

- 2a. Ska den nationella domstolen, förutsatt att en nationell lagstiftning om hasardspel är förenlig med artikel 49 EG, vid tillämpningen av denna lagstiftning i varje enskilt fall pröva om en åtgärd, såsom att med hjälp av en mjukvara göra utbud av hasardspel på en websida otillgängligt för personer som bor i den berörda medlemsstaten, i det enskilda fallet och i sig uppfyller villkoret att den verkligen bidrar till att de målsättningar som anförts som skäl för åtgärden uppfylls och om de inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster som följer av lagstiftningen och dess tillämpning inte är oproportionerliga?
- 2b. Har det någon betydelse för svaret på fråga 2a om den berörda åtgärden inte vidtas i anslutning till myndigheternas kontroll av att den nationella lagstiftningen följs utan i anslutning till ett civilrättsligt mål i vilket den organisation som anordnar hasardspel och som har det lagstadgade tillståndet för denna verksamhet har yrkat att en åtgärd vidtas eftersom tillståndet har åsidosatts och där åsidosättandet utgörs av att motparten inte har följt den aktuella nationella lagstiftningen och således har skapat sig en otillåten fördel i förhållande till den part som har det lagstadgade tillståndet?
3. Ska artikel 49 EG tolkas så att tillämpning av denna artikel medför att den i medlemsstaten behöriga myndigheten med hänvisning till ett i medlemsstaten gällande slutet system för tillstånd att erbjuda tjänster för spel om pengar [**Orig. s. 13**] kan förbjuda en tjänstetillhandahållare, som redan har tillstånd i en annan medlemsstat för att tillhandahålla sina tjänster över Internet, att även tillhandahålla dessa tjänster i den förstnämnda medlemsstaten?

Överklagande ingett den 24 juni 2008 av Christos Michail av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 16 april 2008 i mål T-486/04, Michail mot kommissionen

(Mål C-268/08 P)

(2008/C 223/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Christos Michail (ombud: advokaten C. Meïdanis)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- uppta överklagandet till sakprövning och bifalla detsamma,
- om det behövs, upphäva förstainstansrättens dom av den 16 april 2008 i mål T-486/04, och
- besluta om rättegångskostnaderna i enlighet med gällande rätt

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

Klaganden gör för det första gällande att förstainstansrätten gjort sig skyldig till en felaktig tolkning och tillämpning av gemenskapsrätten, och åsidosatt skyldigheten att motivera sina avgöranden, genom att i den angripna domen fastslå att kommissionen bidragit till att skapa en känsla hos honom av att vara offer för mobbning, i den mening som avses i artikel 12a i tjänsteföreskrifterna, och ändå ogilla hans talan.

Klaganden kritiserar för det andra förstainstansrätten för att ha missuppfattat de faktiska omständigheterna som legat till grund för dess bedömning, bland annat genom att pröva omständigheterna individuellt och inte i deras övergripande sammanhang, och för att ha gjort sig skyldig till flera fel vid den rättsliga kvalificeringen av dessa omständigheter.

Klaganden kritiserar för det tredje förstainstansrättens beslut om att, på grund av bristande tydlighet, avvisa de flertaliga grunder som han anfört till stöd för sin talan avseende, bland annat, åsidosättande av artiklarna 21a och 22b i tjänsteföreskrifterna och likhetsprincipen och proportionalitetsprincipen. Genom uppdelningen av hans talan i flera delar har förstainstansrätten frångått hans talan dess föremål och utformning.

Talan väckt den 24 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-271/08)

(2008/C 223/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Wilms och D. Kukovec)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland